

Motion till riksdagen 2013/14:So346

av **Susanna Haby (M)**

Möjlighet att förlora yrkeslegitimation

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheten att göra en översyn av hur man kan ställa tjänstemän till svars vid fall där barn och ungdomar utsatts för övergrepp vid placering enligt socialtjänstlagen eller annan likvärdig placering.

Motivering

1 januari 2013 trädde lagen som ger personer som blivit utsatta för övergrepp eller försummelser av allvarlig art när de varit omhändertagna för samhällsvård i fosterhem eller institution rätt till ersättning i kraft. Processen för de drabbade har pågått under lång tid och ett resultat av processen är ovanstående nämnda lag.

Lagen som trädde i kraft 2013 avser dock endast de som är födda mellan 1920 och 1980, vilket ger mig anledning att tycka att vi måste tänka proaktivt. Det är viktigt att barn som far illa får den hjälp och det stöd de behöver. Alla barn och ungdomar har rätt till en trygg uppväxt, rätt till sin barndom och möjlighet att påverka sin framtid och växa upp till starka och självständiga individer. Det innebär också att de som dagligen arbetar med barn och ungdomar som far illa aktivt måste värna tryggheten för dessa. Detta ställer också stora krav på den enskilda tjänstemannen som arbetar med dessa frågor.

Trots att anställda inom socialtjänsten, familjehemsföräldrar, personal på HVB-hem och ideella verksamheter många gånger gör ett stort arbete som ger många barn och unga en bättre livssituation och framtid, visar den statliga tillsynen liksom andra granskningar dock att det fortfarande finns brister. En viktig del i upprättelseprocessen har därför varit att förbättra och säkra samhällsvården av barn och unga.

Fel! Okänt namn på

När barn och ungdomar blir placerade enligt SoL så hamnar de i beroendeställning. Därför är det extra viktigt att de får en rättssäker livssituation. Det är helt oacceptabelt att placerade barn kan bli utsatta för fysiska eller psykiska övergrepp.

Jag menar att kommunen och respektive tjänsteman är de som har det fulla ansvaret att följa upp de beslut som tagits. I första fall är det tjänstemannen som måste ta sitt ansvar och om tjänstemannen inte gör detta så måste det finnas möjlighet att göra en anmälan där ansvar kan utkrävas, t.ex. lex Maria.

Visar det sig att det finns en konkret gärningsman i fall där man upptäcker övergrepp skall dessa naturligtvis behandlas i domstol så att den konkrete förövaren får ta sitt ansvar och blir dömd enligt gängse rättspraxis.

Kommunen har ansvar för beslut och att uppföljning samt tillsyn sker. Tyvärr vet vi att det i dag inte alltid fungerar. Därmed är det kommunen som ska ha ansvaret för eventuell ekonomiskt ersättning för skador. Inte som i dag staten.

När det inom vården uppstår situationer där det brustit i tillsyn och ansvarsfrågan har man möjlighet att göra anmälan enligt lex Sarah eller lex Maria. Möjligheten finns också att personal kan bli dömda enligt HsL och bli av med sin yrkeslegitimation.

Därför vill jag att man likt personal som arbetar inom sjukvården ska kunna bli av med sin legitimation även om man arbetar som personal inom ramen för socialtjänstlagen.

Därmed anser jag att man bör överväga en översyn för att utreda hur man skulle kunna utforma detta regelverk.

Stockholm den 2 oktober 2013

Susanna Haby (M)